

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 11/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. O., bytom K. n/K., vo veci vydania osvedčenia o odbornej a etickej spôsobilosti na výkon zdravotnej starostlivosti v odbore všeobecné lekárstvo a porušenia Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Regionálnej lekárskej komory v Čadci a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. O. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 28. januára 2002 doručené podanie MUDr. M. O., bytom K. n/K. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „Sťažnosť proti rozhodnutiu RLK v Čadci podľa Ústavy SR, čl. 127“, ktoré na výzvu ústavného súdu sťažovateľka doplnila podaním z 20. februára 2002 (ďalej len „sťažnosť“). V sťažnosti sťažovateľka uviedla, že sa domáha vydania rozhodnutia o vydanie osvedčenia o odbornej a etickej spôsobilosti na výkon zdravotnej starostlivosti v odbore všeobecné lekárstvo, ktoré je potrebné pre výkon obvodného lekára v neštatných zdravotníckych zariadeniach, a namietala v tejto súvislosti postup Regionálnej lekárskej komory v Čadci (ďalej len „odporca“), ktorá v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyhovela jej žiadosti pre nepreukázanie

potvrdenia o odbornej praxi v odbore všeobecné lekárstvo za posledných 6 rokov. Podľa sťažovateľky došlo tým k diskriminácii a obmedzovaniu podnikateľskej činnosti, pretože odporcovi predložila doklad o odbornej praxi v odbore všeobecné lekárstvo, ale staršieho dátá ako za posledných 6 rokov.

Keďže návrh nespĺňal podmienky vyplývajúce z § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľku listom z 1. februára 2002, aby vytykané nedostatky v lehote 15 dní odstránila tak, že ústavnému súdu predloží splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a návrh doplní v zmysle výzvy ústavného súdu. Súčasne bola poučená o možnosti odmietnutia jej sťažnosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľka na túto výzvu ústavného súdu odpovedala listom z 20. februára 2002, v ktorom uviedla: „nakoľko táto kauza je jednoznačná, takže nepotrebujem obhajobu advokátom, čo je veľmi nákladné“.

Pretože sťažovateľka do dnešného dňa nepredložila splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom, ktoré podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť pripojené ku každému návrhu na začatie konania, o čom bola sťažovateľka poučená, ústavný súd nemohol prihliadať na uvedený dôvod neodstránenia tohto nedostatku návrhu na začatie konania a sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.
V Košiciach 6. marca 2002